

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ**Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρκῆς
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

Μ.— Κάμε τ' αὐτιά σου τέσσερα κι' ἔλα μωρὲ ξαγάρι
ν' ἀκούσης τὶ περισπασμούς
καὶ πόσους αἰφνηδιασμούς
μᾶς κάνουν οἱ Βουλγάροι.

Κάμε τ' αὐτιά σου τέσσερα ν' ἀκοῦς π' ἀνάθεμά σε,
πὼς σὲ φυλᾷν οἱ σύμμαχοι τὴ νύχτα ποῦ κοιμάσαι,
καὶ πᾶρ' καὶ τὸ κοντύλι σου
νὰ γράφης ἐν συντόμῳ
πόσους νεκροὺς οἱ φίλοι σου
σ' ἀφήσανε στὸ δρόμο.

Κάμε τ' αὐτιά σου τέσσερα ν' ἀκοῦς, κακομοιριά σου,
σὲ τί χορὸ εὐρέθηκες μὲ τὴ συμπεθεριά σου
εἰς τὸ χωρίον Φλάμουρο κι' ἀπάνου στὰ Παγγαῖα.
Ἐγὼ σοῦ τῶπ' ἀφ' τὴν ἀρχὴ
νᾶχης μεγάλη προσοχὴ
ἀφοῦ κι' ἐσυμπεθέρεψες μ' εὐτήνα τ' ἀ ν α γ κ α ῖ α .

Γ.— Μὰ ἤξερα ;..

Μ.— Νὰ ξεραθῆς κακὴ ψυχρὴ σου μέρα
πὼπῆες κι' ἐσυμμάχησες μ' εὐτήνη τὴν παντιέρα
π' οὔτε φιλίες σέβεται, μήτε Θεὸ φοβάται
κι' ἀνατριχιάζει ἄνθρωπος κάθε ποῦ τὴ θυμᾶται.

Γ.— Μὰ ἡ ἀνάγκη...

Μ.— Τσῶπασε κι' ἐσὺ τὰ φταῖς κατσίδι
πὼπῆες ἀνερώτητα κι' ἀγκάλιασες τὸ φίδι.
Ἐσὺ τὰ φταῖς ποῦ μοῦθελες νὰ κάμης συμπεθέρους
εὐκιά τ' ἀγριογούρουνα κι' εὐκίους τσοῦ σκαντζοχέρου.

Ἐσὺ τὰ φταῖς μωρὲ σκυλὶ
ποῦ δὲν ἐσκέφτηκες πολὺ
προτοῦ ἀποφασίσσης,
μὲ τί διαόλους πρόκειται συμπεθεριά νὰ κλείσης.

Ἐσὺ τὰ φταῖς τὰ πράγματα, μωρὴ ψευτοφυλλάδα
πὼπῆες κι' ἐφαντάστηκες μεγάλη τὴν Ἑλλάδα
μὲ σύμμαχο τὸ Βούλγαρο ! Μ' αὐτὸν τὸν ἀγριόδαυτο
π' οὔτε Δεσπότη σ' ἄφησε μήτε κι' ἀρχιμανδρίτη
καὶ πρὶν Χριστοῦ γεννήσεως ραδίζει μὲ τὴ σκέψι,
πὼς νᾶμπη μὲς τὸ σπῆτι σου νὰ σὲ καβαλικέψῃ.

Ἐγὼ ἀνῆκω, φίλε μου, μὲ τοὺς ἀπαλλαγέντες
καὶ δὲν ἀνακατώνομαι σ' εὐτήνες τῇ κουβέντες.
Ποτὲ μου γιὰ πολεμικὰ δὲν ἔδωσα μὶόβολο·
ἀλλὰ ἐνδιαφέρομαι γιὰ σένα, βρε ζωντόβολο,
ποῦσαι στὴν ἐπιστράτεψι μέσ' ἀπὸ τὸν Ὀχτώβρη
κι' αὐτὸ τὸ δίκιο ποῦ ζητᾷς, ὁ Βούλγαρος θὰν τῶβρη.

Ἐσὺ τὰ φταῖς μωρὲ μωρῶν,
ποῦ εἰς ἀγῶνα ἱερὸν
ἐνώθηρες μ' ἐκείνους
πλῆνίξαν τὴν Ἀγχιάλον εἰς γόους καὶ εἰς θρήνους
κι' ἐρείπιο στὴν ἄφησαν καὶ μὲ φωτιά τριγύρου
κι' ἐμπαίνανε στὸ ἱερὸ
καὶ δὲ σ' ἀφήσανε γερὸ
φελόνι καλογήρου.

Ὅλα ἐσὺ τὰ προκαλεῖς κι' ὅλα ἐσὺ τὰ κάνεις
γιὰ νᾶσαι θεοπάλαβος, γιὰ νᾶσαι βέρος Γράννης,
καὶ γιὰ νὰ μὴ συλλογιστῇς πὼς τὰ δικά σου μπράτσα
ξένη θὰ μεγαλώσουνε καὶ πομπηομένη ῥάτσα.

Ἄλλοιῶς τὰ φανταζώσουνε
μὰ τώρα σκοτιζώσουνε
καὶ κάτσε παίξε σμπάρα
μ' αὐτὴν τὴ δολιότερη τῆς οἰκουμένης φάρα
π' ἂν οἱ γεγναῖοι ναῦτες σου τὴν ἔχουνε γλυττώσει,
ἐκείνη μ' αἰφνηδιασμούς θὰ σοῦ τ' ἀναποδώσῃ.

Ἀκοῦς οἱ ἀφιλότιμοι ! Ἀκοῦς οἱ σκαντζοχέροι,
ἀπάνου στὸν «Ἀβέρωφ» μας νὰ πᾶ' νὰ βάλουν χέρι
καὶ νὰ κανονιτζάρουνε μὲ λύσσα οἱ μουτζικοί,
τὸ πλοῖο ποῦ τοὺς φύλαγε νὰ μὴν τοὺς φᾶν' οἱ λύκοι !

Τὶ σύμμαχοι, τὶ ξαγάρι τὶ τζόγιες, τὶ καμάρια !
Στὸ ψέμμα τους ἀμίμητοι ! Στὸ πείσμα τους μουλάρια !
Ἡ δὲ ψυχὴ τους ; Ἀστηνε ! Δὲν θὰ βρεθῇ καμμία
χωσμένη πρὸ βαθύτερα μέσα στὴν ἀτιμία !

Κι' αὐτοὺς, μωρὲ, τσοῦ Κήδες καὶ τσοῦ χριστιανομάχους,
τσῶζούλεψες τοῦ λόγου σου καὶ τσῶκαμες συμμάχους
εἰς ὥρας π' ἀναστέναζαν ὅλο δικοὶ σου τόποι !
Φτοῦ νὰ χαθῇς ποῦ μ' ἔκαμες ῥεζίλι στὴν Εὐρώπη !

Γ.— Μὰ δὲ θυμᾶσαι στὴν ἀρχὴ ποῦ εἶπ' ὁ Βενιζέλος...

Μ.— Νὰ τὴν ξεχάσης τὴν ἀρχὴ καὶ νὰ κυτᾷς τὸ τέλος.

Γ.— Μὰ κι' ὁ Σωζόνωφ, βρε Μαρκῆ, κι' ὁ Ἀσκούϊθ κι' ὁ Γρεῦ
μᾶς εἶπανε...

Μ.— Νὰ μὴν ἀκοῦς τὶ σοῦπαν οἱ ὀβραῖοι
παρὰ ν' ἀκούς ἐμέναν ποῦ σ' ἀγῶνα ἀπὸ τότε
πὼς δὲ μ' ἀγῶνα ἐν σήμερες μ' ἐκούτους τοῦ προδότες.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μ.— Μὰ τότε ποῦ ὁ Κρόντος ἀπ' ἡμεῖς μὲ τὸ Βέρο
κι' ἐλέγαν...

Μ.— Μωρ' ἄκου με κι' εἰν' ὅλοι αἰμοβόροι,

κι' από τὰ χρόνια τὰ παλὰ,
τῶγδα στὴν ἱστορία,
πῶς πάντα τσοῦχαμε μπελιᾶ
στὴν αὐτοκρατορία.

Οἱ Βούλγαροι, βρὲ μάτια μου, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ,
κι' ἐκεῖνος ὁ Ἀμέλιος ποῦ κάθεται στὴ Ρόδο,
καὶ ὁ Χαμίτ ὁ ἄλλοτε Σουλτάνος μὲς τὴν Πόλι,
ἀπὸ νὰ σπόρο φαίνεται πῶς γεννηθήκαν' ὅλοι
καὶ σὺ ποῦ εἶχες τοῦ Θεοῦ στὸν Ὀλυμπο κουμπάρους
δὲν ἔπρεπε νὰ μπερδευτῇς μ' εὐτήνους τοῦ γαιδάρους.

Ὁ Βούλγαρος ποῦ μ' ἐμπλέξες μαζὺ του, μπεξεβένη,
μάστιξ τοῦ ἔθνους ἦτανε καὶ εἶναι καὶ θὰ μένη
καὶ ἀπορῶ τὸ μέλλον μας ποῦθε τὸ βλέπει αἷσιον
αὐτὸς ποῦ ἐπεδίωξεν αὐτὸ τὸ συνοικέσιον
χωρὶς νὰ κάτση νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ὑπολογίση,
τὶ τόκους ἀποφέρουνε πέντε αἰώνων μίσση!

Γ.— Μ' αὐτὸ ποῦ λὲς ὑπονοεῖς τὸ Βενιζέλο, βρῶμα
καὶ σοῦπα πῶς νὰν τὸ κρατῇς τὸν βδελυρὸν σου στύμα
δσάκις θὰ μοῦ ὀμιλῇς γιὰ τὸν ἐθνοσωτήρα.
Θὰ πῇ πῶς εἶσαι τενεκες μὲ δίχως χαρακτῆρα,
μὰ μέγχι τρίτου οὐρανοῦ νὰ μοῦ τὸν ἀνυψώνης
κι' ἄλλη νὰν τότε μέμφεσαι

Μ.— Δὲ θέλω νὰ θυμῶνης!

Θέλω νὰ συζητήσουμε
καὶ νὰν τὰ κοσκινίσουμε
τὰ πράγματά μας Γιάννη!

Βεβαίως θαύματα πολλὰ ὁ γίγας ἔχει κάνει
μ' ἂν τώρα ἢ ἀργότερα
μπερδέψουμε χειρότερα
μὲ τοὺς Ἰσκαριώτες,
τὶ θὰ μοῦ πῇς ἐτότες;

Ἄν ἔτσι μ' αἰφνιδισμοὺς κι' ἀνάνδρους ἐπιθέσεις,
χάνετ' ἀπὸ τὰ χέρια μας ἡ μὰ κι' ἡ ἄλλη θέσις,
μποροῦμ' ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες νὰ κάτσουμε στὴν κώχη
ἀφίνοντες τὸ Βούλγαρο νὰ μᾶς πατήση;

Γ.— Ὁχι!

Μ.— Λοιπὸν σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ ποῦ ξύλο συμμαχίας
θ' ἀρχίσῃ σ' ὅλας γενικῶς τὰς νέας ἐπαρχίας,
ἂν ἡ Εὐρώπη ἢ λοιπὴ
ἀξάφνου ἐβγῇ καὶ μᾶς πῇ
«μ' ἐσκάσετε μπουμποῦλοι

καὶ σύρετε στὸ διάολο φευγάτ' ἐδῶθε οὔλοι»
κι' ἂν τέτοιο τέλος λάβουμε μ' αὐτὲς τῆς ἀταξίας
ἐτότες ποῦν' τὰ θαύματα κι' ἡ αἰσιοδοξίαι;

Ἄν μὲ τοῦ συμπεθέρωνε, μωρὲ, τὴν ἀτιμία,
συμβῇ νὰ γδοῦμ' ἀπάντεχα καμμιὰν αὐτονομία
κι' ἐμεῖς μετὰ ὀκτάμηνον γιγάντειον ἀγῶνα
δὲν πάρουμ' ἄλλο τίποτα παρὰ τὴν Ἑλασσῶνα,
κι' ἂν μέσα στὴν Ἀνατολὴ
φυσήσῃ ἄγρια πολὺ
τῆς Δύσεως σβιλάδα,
πότε καὶ πῶς θὰ τὴν ἰδῇς μεγάλῃ τῇ Ἑλλάδα;

Γιὰ τοῦ μεσσία τὴ στοργὴν
κανεῖς δὲν ἀμφιβάλλει
κι' ὅποιος μοῦ τὸν κακολογεῖ
τὴν εὐλογία νὰ βγάλῃ

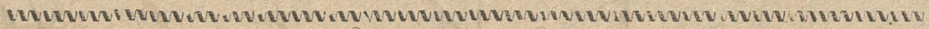
ποῦ νικηφόρως προχωρεῖ μέσα στὴν πολιτεία
καὶ ἡ ἀρχὴς ποῦ τὴν κυττοῦν, τὴν πέρουνε σι' ἀστεία.

Τοῦ Βενιζέλου τὴ στοργὴν καὶ τὴ μεγάλῃ δοῶσι
ἔλθοντας δὲν θὰ εὐρεθῇ κανεῖς νὰ τὴν ξεχάσῃ
μ' ἂν ἐβασίλει, Γιάννη μου, τὸ ἔργον τοῦ μεσσία
ἀπάνου στὸν Βουλγάρον τὴν ἐθνοσυνειδησία
ἔλα νὰ τραγουδήσουμε κι' ἐγὼ κι' ἡ ἀφεντιά σου
«καὶ χορεύει παππαδὶ καὶ φαίνονται τὰ τζιὰ σου»

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ἡ πανήγυρις στὰ Σίεσσα δίχως κέφι καὶ μεθύσι.

Τέλος πάντων κάθε χρόνο
εἴμαστ' ὑποχρεωμένοι
ν' ἀκολουθᾶμε καὶ τὸ θρόνο
μὲ τὴν Κεχαριτωμένην
κι' ὅλους τοῦ προσκυνητάδες
ἀπὸ χώρα καὶ χωριὰ
κι' ἀνασύσταγες χηράδες
ποῦ διψοῦν γιὰ ξεμπουργιὰ.

Εἶναι βέβαια εἰς γνῶσιν
συμπολίτου καθενὸς,
πῶς σ' αὐτὴν τὴν ἐκστρατεία
ἔχει πάντα τὰ πρωτεία
ὁ παπᾶς ὁ Καστρινὸς
καὶ πλησίον στὴν Εἰκόνα
γεγωνυῖα τῇ φωνῇ,
ψάλλουνε τὰ βάσανά τους
ἕνα τσοῦρμ Καστρινοί.

Καστρινοὶ καὶ Περσάδες
σύμμαχοι παντοταῖνοι.
πρῶτοι ξεκινοῦν καὶ πᾶνε
μὲ προνόμια νὰ φᾶνε
ὅ,τι λάχῃ στὴ Μονή.

Καστρινὲς καλοφτιασμένες
κατεβαίνουν ἢ καὶ μένουν
μὲ μεγάλη τους χαρὰ,
κατεβαίνουν χέρι, χέρι
γιὰ νὰ δεῖξουνε σ' ἀσκέρι
τὰ μοδέρνα τους σγουρά.

Περσάδες, Περσάδες
μὲ τῆς τσέπες τους γιομάτες
ἦταν' ὅλοι στὴ γραμμῇ,
λόγῳ ποῦ σεισμὸς ἐπέστη
κι' ἐπουλήσαν τὸν ἀσδέστη
σὲ τετράδιπλη τιμῇ.

Σὰν τὰ ρόδα τὰ δροσάτα
ἢ Περσάδες στὴ στράτα
ἐσκορποῦσαν εὐωδία
καὶ γι' αὐτὸ κι' ἡ Παναγία
τὴν παντρεύει μ' εὐκολία
δέκα δέκα τῇ χρονίᾳ.

Εἰν' ἀλήθεια πῶς ἐφέτο
ἐλυπήθηκα πολὺ
ποῦ ἐλείπαν ὅλ' οἱ νέοι
κι' οἱ λεβέντες οἱ καλοὶ
ποῦθελε νὰ ἦναι πρῶτοι
στὰ ἄλογα καθελαρότοι,
μὰ μ' αὐτὰ τὰ νταβατούρια
τῆς ἐνδόξου ἐποχῆς,
οὔτε νέοι μᾶς ἐμείναν
οὔτε κτήνη ἀντοχῆς.

Εἰν' ἀπάνου στὴν Κοζάνη
τὰ χρυσὰ μας παλληκάρια
ἔλειπαν οἱ Καραβισιάνοι
ποῦχαν τὰ καλὰ μουλάρια,
ἔλειπαν κι' οἱ Βαρσαμάδες
ποῦναι πρῶτοι στὸ χορὸ
καὶ μᾶς ἦρθαν οἱ γερόντοι
μὲ βράδι καὶ μ' ἕνα δόντι
καὶ γρη῏ς μὲ τὸ σωρὸ.

Ποῖς ἐφέτο νᾶχῃ κέφι
ν' ἀκολουθᾶ ἐκστρατείας
ποῦν' τὰ σπῖρα, κυπρίαι
καὶ κρεβῖτια φορτωμένα
μὲ λεβέντες τσοῦρματζήδες.

Πῶς ὁ κόσμος νᾶχῃ κέφι
γιὰ χορὸ πησῆματα,
πῶχῃ θλίψι καὶ τρομάρα

καὶ δὲν τῶμινε πεντάρια
μὲ τὰ παραρτήματα.

Πῶς ὁ κόσμος νᾶχῃ γούστο
νᾶχῃ νὰ διασκεδάσῃ
ὅπου μὲς ἀφ' τὸν Ὀχτώβρη
δὲν μπορεῖ νὰ ἴσυχάσῃ
κι' ἀπὸ μέραν τὴν ἡμέρα
βλέπει νέους πειρασμοὺς,
καὶ στὸν ὕπνο του σαρτάρει
βλέπωντας πῶς οἱ Βουλγάροι
κάνουν αἰφνηδιασμοὺς.

Πῶς ὁ κόσμος ὁ καὶ μένος
νᾶχῃ κέφι γιὰ γιορτῇ
ποῦναι κατατρομαγμένους
πῶς χακὶ θᾶναι ντυμένους
ἴσιαμε τὸν Τρυγετῇ.

Ἐλεῖπε μὲ λίγα λόγια
ἐντελῶς ἢ εὐθυμία
καὶ διαθέσις γιὰ κόρτε
δὲν ὑπῆρχε σὲ καμμιὰ
μὰ κι' ἡ μαῦρες ἢ γυναῖκες
ποῦ νὰ ρίξουνε ματιὰ
ποῦταν' ὅλο βομπαβένικες
καὶ γερόντοι μὲ βράδι.

Ἀπὸ κείνους ποῦ ἐρχόνταν,
κάθε χρόνο τακτικῇ,
μὰ σχεδὸν ἐλείπαν ὅλοι
ἦταν ὅμως μερικὸι
σὰ νὰ ποῦμ' ὁ Ματαράγκας
ὅλος γέλια καὶ χαρὰ
καθελάργης σ' ἄλογὸ του
μ' ἄλλα ζῶα στὸ πλευρὸ του
γιὰ τιμητικὴ φρουρά.

Κι' ὁ Παμεινώντας ἦτανε
ἀπὸ τὸν Καραβάδο,
ποῦχε γιὰ λεβαντίνικο
τὸ κέφι του καργάδο,
ἀλλὰ χορὸς δὲν ἔγινε
σὲ τρίστρατο κανένα
κι' ὁ Παμεινώντας ἐφυγε
μὲ μοῦτρα χαλασμένα.

Ὅπως ὁ ἴσκιος γερακιῶ
θάλει περδικοπούλες,
εἶχε σκιασμένες ἢ βλογιὰ
καὶ τὴν Ποργεροπούλες
καὶ βγήκανε δειλὰ, δειλὰ
μὲ τὴν καρδιά κομμένη
γιατ' εἶχανε τὴν ἐγνοία τους
μὴ φύγουν οἱ κλεισμένοι.

Σὰν τὰ λουλούδια τ' Ἀπριλιοῦ
σφριγώντα καὶ δροσάτα,
τὰ κοπελούδια στὴ σειρὰ
ἦτανε στὰ Μουσάτα,
μὰ ὅσο κι' ἂν ἐγιάλιζε
τὸ σφρίγος καὶ ἡ νηότῃ,
ἢ παππαδὶ μὲ τὴ μαμῇ
ἐκάμανε τὴν πρώτην.

Εἶδα πρῶτονε κι' ἐφέτο
τὸν κλητῆρα τὸν Κοσμέτο
π' ἂν τὸν ἐγείνη σακατέσει
τὸν ἄλλοτε τσοῦρματζή
ἦρε γιὰ τὸ ἀποδεμένους
καρτὸν θανάτου
κι' ὅποιος εἶν' ἀποδεμένος
ἔχει τὸν ὀρθὸν τὸν Κοσμά
καὶ τὰ φύγῃ κελυμένους
ἐντελῶς ἀπὸ δεσμά.

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΕΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΥΚΟΥ

Με την κουτσογαϊδούρα του
τον Κουστουμπάρδη είδα
πού άκρη, άκρη έπγαυνε
ώσάν την καρδιάδα.

"Ήτανε στην πανήγυρι
πολλώ λογώνε σκίτσα
κάρα καρότσες κι' άλογα
κι' ή ά σ τ ρ α π ή του Τσίτσα,
πού με καμάρι έφερνε
τή νύφη τήν ώραία
κι' έγέλαγαν κι' ή φτέρνες του
του φίλου μου τ' Αντρέα.

Και τ' Αργυράτου το παιδί
το κανακάρικο του,
έπ'ήρ' από το χάραμα
κι' έκείνο τ' άλογό του,
ξεσκουφωτο χωρίς γκιελέ
κι' έτρεχε μέσ' τ' άσκέρι
π' άκόμα δεν έχτύπησε
καλά το καλοκαίρι.

Είμαι λιγάκι ζωνηρό
το παλληκάρι τ' άργυρό
και άμποτες νά γιάννη,
μά δύσκολα θα γιαντρευτή
γιατί το λένε Γιάννη.

"Ήταν εκεί κι' ή άμαξα
του Γιώργη του Μπελάτου
μέ το παιδί του, πού κι' αυτό
γυρεύει το μπελά του.
Τό φοβερίζουν μερικοί,
κι' άγλιά' πό το πετσι του,
γιατί στο διάβα του συχνά
σκάει το καμουτσι του.

Στήν άμαξα του κι' ο Σταγκιδός
ήτανε καθελάρης
πούναι μπαρόνος φοβερός
και φίνος κατεργάρης.
Τρία παιδιά είχ' ο Σταγκιδός
στην άλλή πιστρατεία,
μά δεν εξαίρενώτουνε
μονάχα μέ τ' άτρία,
κι' έπ'ήρε κι' άλλο δανεικό
έκειθε κάποιος φίλης
και κάνοντάς τα τέσσερα,
λίμπερος ο Βασίλης.

Έφέτος πού άνάστατο
διατελεί το κράτος
μάς ήρθε στην πανήγυρι
κι' ο Μητσός ο Τουλιάτος
κι' έλοι πού τον έδoléπανε
μέ τή μεγάλη μύτη,
ρωτούσανε, ποιός είν' αυτός
πού μοιάζει του Χαμίτη.

Μά κι' ο Δεστούνης ήτανε
μ' άλλους προσκυνητάδες
και με χαρά τον είδανε
οί σοσιαλιστάδες
πού καρτερούν άμάν, άμάν
πότε θενάτ' ή μέρα
τ' άμπέλια νά μοιράσουνε
του κόσμου πέρα, πέρα.

"Ήταν ο Γιάννης ο Μακρής
ο φίνος λογογράφος
και του Γερώλυμου ο γιός
ο συμβολαιογράφος
κι' άλλοι πολλοί φιλέορτοι
από χωριά και χώρα
πλάθειν τσώθυμώμουνα
μά τους ξεχάνω τώρα.

Κι' ο μπακάλης Πανταζάτος
πώχ'ε τή χρυσή δουλειά,
ήτανε σά διπλωμάτης
με μεταστούν' τή πλάια.

Κι' αν μάς έλειψαν τα πλείστα
της πατρίδος μας παιδιά
κι' ούτ' εφάνηκε καθόλου
το φλασκί του Καραβιά,

κι' αν έλειψαν παλληκάρια
γι' άλεγγρίες ζηλευτά,
ο Λουκάς ο Στεφανίτσης
έκανε γιά δεκαφτά.

"Ολ' οί Λουρδάδες ήτανε
στην άκρη μαζωμένοι
άμίλητοι και σκοτεινοί
και καταλυπημένοι,
ένεκα πού ο πόλεμος
τσώπ'ήρε τ' αιδούρια,
και κουβαλούν μονάχοι τους
άπά' στην έρμη βράχη τους
τοή πράσες και τ' άγγούρια.

Ο ήγούμενος έφέτο
μέ δόλθερη καρδιά
έδεχότουνε στα Σίσσια
νέους γέρους και παιδιά.

Ο ήγούμενος έφέτος
έδειξε άνεξαιρέτως
προθυμία περισσή
πώχορτάσανε κι' οί σκύλοι
φωμοτύρι και κρασί.

Βλέπετε γιά νά φωνάζω
και το δικηο νά μιλω;
Γιά νά τον έλέγξω πέρσυ,
φέτο τώβαλα μυαλό.

Κι' ο ήγούμενος εφάνη
πρός το πλήθος προσηγής
άλλά κι' όλ' οί καλογήροι
και πατέρες της Μονής
έδεχτήκανε τ' ανθρώπους
έν άγάπη ζωνηρά
και τ' άνοίγαν τ' αελιά τους
κι' έτριβαν και τήν κοιλιά τους
γιά νά δείξουνε χαρά.

Στου καλογήρου το κελί
μπήκα νά ήσυχάσω
και τούπα, θεοφόρε μου
θάρ' τ' άγιό σου βάσο
και κάμε μιά παράκλησι
πού όρίσκουμε σ' δόδνη
νά ίκετεύσης το Θεό
νά φέρη την εϊρήνη.

Κι' ο σεβαστός καλόγηρος
μελαγχολών μου λέει:
αυτό δεν είν' άφ' το Θεό
παρ' είν' από το Γρέυ.

"Έπεσα ν' άποκοιμηθώ
σ' άλλου πατέρος κλίνη
κι' εϋθύς κορέων σύνταγμα
βγαίνει και με ξεχύνει
και λέω του καλόγηρου
πώγνώριζε το Γρέυ,
αν έχης, πάτερ, εθνισμό
νάρτης νά κάμης άγιασμό
νά φύγουν οί κοραίοι,
πούρθαν οί άφιλότητοι
στο έρμιο μου κουφάρι,
νά κάμουν αϊφνηδιασμό
σά νάτανε Βουλγάροι.

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

Η ΕΥΛΟΓΙΑ

Κρατώντας εις το χέρι της δεξιάνι
στούς δρόμους μέρα-νύχτα περπατεί
κι' επίσκεψι στο κάθε σπίτι κάνει,
ή ευλογία πού θύματα ζητεί.

Στήν πόλι μέσα, πάντα θα γυρίξη
έλευθεριά σάν βοήκη περισή
σάν στάχια τους ανθρώπους θα θερίξη
και θα λογγώσει σ' όλο το νησί.

Γιατί; Για δεν μπορούν να συμφωνήσουν
του τόπου μας άρχόντοι νευροίκοι,
νάβρουνε κάποιο σπίτι νά την κλείσουν
νά πάψη να γυρνά έδώ κι' εκεί.

Ο κόσμος διαφέρει και ζητάει
βοήθεια γιά τούτην την πληγή.
Μά ή βλογία το δρόμο της τραβίει
και με τ' άδύ της χέρι περπατά λογιέται!

CHEF

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

"Η Σύναξις του «Ζιζανίου» εις την
ύπ' έμοι δοθείσαν άπάντησιν, ότι ή
χρήσις της διαχειρίσεως του 'Αδελφάτου
του λήξαντος έτους κατέλειπε καθαρόν
περίσσευμα εκ δραχ. 6, 201, 63, και-
τοι θεωρήσασα τ' αγραφόμενα ως μη
φέροντα τον επίσημον χαρακτήρα, εν
τούτοις έπεφυλάχθη νά ασχοληθ' επ'
αυτής. Αντί τούτου εις το παρελθόν
φύλλον του «Ζιζανίου» είδομεν κατα-
χώρησιν με την υπογραφήν ένός 'Ιμ.
θεωρηθέντος ως ειδικού ού μόνον νά
φέρη εις φώς τ' έλλειμματα των παρελ-
θουσών χρήσεων, αλλά και διοικητικής
ένεργείας του 'Αδελφάτου νά μεμφθ'.

Και πρώτον ο κ. 'Ιμ. ανακαλύπτει
και άπορών έρωτά πώς ένώ ο άπελο-
γισμός ο ύπό του 'Αδελφάτου επίση-
μως δημοσιευθείς της χρήσεως του έ-
τους 1911 άναγράφει υπόλοιπον Τα-
μείου Δραχ. 64. 104 ο Ταμίας άνα-
καίνει ότι το υπόλοιπον άνέρχεται εις
Δραχ. 15. 404 και εξακολουθεί έκφρά-
ζων την άπορίαν του διά την αντίφα-
σιν ταύτην και ζητεί νά μάθη τί συμ-
βαίνει; ποίος εϋρίσκεται εν τ' δικαί-
ω; ο Κακουράτος ή το 'Αδελφάτον;
'Ας ήσυχάσ' ο κύριος δημοσιογράφος
διότι και το 'Αδελφάτον και ο Κακου-
ράτος την άλήθειαν είπον άμφότεροι
καθόσον το μέν 'Αδελφάτον άνεκοίνω-
σεν ότι το γενικόν υπόλοιπον του Τα-
μείου είναι Δραχ. 64, 104, 54 εν τ' ό-
ποίω περιείχοντο και τ' άνήκοντα
εις το Βαλλιανείον κληροδότημα πο-
σά, τ' απροσρισμένον έχοντα την συμπλή-
ρωσιν των Βαλλιανείων έργων του
Νοσοκομείου και άνερχόμενα εις Δραχ.
48, 700, 32 ο δέ ταμίας του 'Α-
δελφάτου εν τ' δημοσιεύσει αυτού θέ-
λων νά γνωρίσ' ότι ή χρήσις του λή-
ξαντος έτους κατέλειπε περίσσευμα εκ
Δραχ. 6201 έποίησατο λόγον, ως ήτο
έπόμενον, περί των τακτικών έσόδων
των Φ. Καταστημάτων και του εις αυ-
τά άνήκοντος υπολοίπου εκ Δραχ.
15,404,20. Έάν δέ ο κ. συντάκτης
του άρθρου είχε την ύπομονήν νά άνα-
μείνη την δημοσίευσιν του άπολογισ-
μού της ληξάσης χρήσεως, θα έβλεπεν
ότι άνεγράφοντο έν μέν τοίς τακτικοίς
έσόδοις υπόλοιπον Ταμείου χρήσεως
1911 άνήκον εις τ' Καταστήματα Δρα.
15,404,20 και έν τοίς έκτάκτοις έσό-
δοις υπόλοιπον Ταμείου, προσερχόμενον
εκ του Βαλλιανείου κληροδοτήματος
πρός συμπλήρωσιν των Βαλλιανείων
έργων Δραχ. 48,700,32

Έθεν το άθροισμα των δύο
υπολοίπων άποτελεί το γε-
νικόν υπόλοιπον Δραχ. 64,104,52
ύπερ το 'Αδελφάτον έδήλωσεν επισή-
μως ως υπάρχον έν τ' Ταμείω αυτού.

Δευτέραν άνακάλυψιν φέρει εις την
δημοσιότητα ο άρθρογράφος, ότι αι έν
τ' άπολογισμ' του 1911 είσπραχθεί-
σαι παρακαταθήκαι εκ Δραχ. 86907 έ-
δει νά κατατεθώσιν εκ νέου ως άποτε-
λουσαι κεφάλαιον της περιουσίας των
Φ. Καταστημάτων και τούτου μη γενο-
μένου εϋρίσκεται πρό του θλιβερού φαι-
νομένου της καταδραπάνησεως του Κε-
φαλαίου της περιουσίας των Φ. Κατα-
στημάτων και της έντεθεν άναγκαιώς έ-
περχομένης μειώσεως των έσόδων. 'Ας
μετριάσθ' ή θλίψις του κ. άρθρογρά-
φου διότι ούδέν εκ τούτου συμβαίνει.

Τό 'Αδελφάτον έν έτει 1903, εϋθύς
ως έλαβεν εκ του Βαλλιανείου κληροδο-
τήματος Δρα. 120,700, ως α. 'όσον ά-
πέναντι των προοριζομένων διά την άνί-
δρυσιν του Νοσοκομείου, διά της ύπ' ά-
ριθ. 3 και από 7 Ιανουαρίου 93
πράξεώς του, άπέφασκε νά κατατεθώ-
σιν εκ τούτων ποσόν Δρα. 80,000 εις την
'Ιονικήν Τραπεζήν (31.5.1903) και εκ
αυτ'ότων ποσόν Δρα. 40,000 εις την
έτησίαν τράπεζα 4 ος σχεσθέν ότι ώφέλι-
μον ήθελεν άπορίσσειν τ' άποτέλεσμα
τήματα νά καρπώνται τόκον 4 ος έντι
του παρεχομένου εις τ' άς επ' άνοικτ'.

λογαριασμ' καταθέσεις 2 ος. Μετά
τήν λήξιν της πενταετίας το 'Αδελφά-
τον προέδ'η κατά την 26 'Ιανουαρίου
1908 εις την εκ νέου κατάθεσιν του
ποσού τούτου των Δραχ. 80,000 επί
10 έτη πρός 4 1)2 ος έχον ύπ' έφει ότι
έν τ' μεταξ' ήθ' λήξ'ωσι παρακαταθήκαι
της περιουσίας των Φ. Καταστημάτων
ών το προδόν μέχρι ποσού Δρα. 80,000
δύναται νά διαθέσ' εις τ' Βαλλιανεία
έργα, καθισταμένης πλέον περιουσίας
των Φιλ. Καταστημάτων της εκ Δραχ.
80,000 είρημένης παρακαταθήκαις.

Ένεκα της ένεργείας ταύτης του 'Α-
δελφάτου τ' Φιλαν. Καταστήματα ώ-
φελήθησαν άρκετάς χιλιάδας δραχμών
καρπωθέντα επί 8ετίαν περίπου τόκον
4 και 4 1)2 τοίς 0)0.

'Αλλά και ή είσπραχθείσα κατά το
έτος 1911 παρακαταθήκη εκ δραχμών
24,907,30 ως ή ύπ' αριθ. 762 όμο-
λογία 'Ιονικ. Τραπεζής δεν άνήκεν εις
τ' κεφάλαια των Φιλαν. Καταστημά-
των. Τήν 3 Αύγουστου 1909 άπεστά-
λη ύπό των έν Λονδίνω κηδεμόνων
του κληροδοτήματος ποσόν λιρ. 3234
πρός εξακολουθήσιν των έργων του Νο-
σοκομείου. Έθεωρήθη δέ ύπό του 'Α-
δελφάτου ότι συμφέροι νά κατατεθ' έ-
πί 25 μήνας ποσόν εκ φρ. 25,000
πρός 4 0)0 ύπερ άμα τ' ή λήξει της ό
μολογίας νά διατεθ' δι' έν προωρίζετο
σκοπόν. Τό ποσόν τούτο κατατέθη εις
τήν 'Ιονικήν ύπό του τότε Αντιπροέδρου
του 'Αδελφάτου κ. Γερ. Η. Βαλλιανού.

Αί λήξασαι παρακαταθήκαι των κε-
φαλαίων των Φιλανθρ. Καταστημάτων
αί μη άνανεωθεισαι ειςιν αί έξής
Έτος 1909 'Ιον. Τραπεζής εκ ληξά-
σης όμολογίας ύπ' αριθ.

855	Δραχ.	5,000
Έτος 1910 Έθν. Τραπε- ζής εκ ληξάσης όμολογίας ύπ' αριθ. 16717	Δραχ.	10,000
Έτος 1910 έξ έκποιήσεως 290 όμολογιών 'Ηνοπ. δα- νείων	Δραχ.	29,817.35
Έτος 1911 εκ ληξάσης πα- ρακαταθήκαις Έθν. Τραπε- ζής ύπ' αριθ. 16756 Δρα. 10,000, Έτος 1911 εκ ληξάσης πα- ρακαταθήκαις Έθν. Τραπε- ζής ύπ' αριθ. 19,102 Δρα. 30,000 Έτος 1911 εκ ληξάσης πα- ρακαταθήκαις Έθν. Τραπε- ζής ύπ' αριθ. 16,826 Δρα. 7,000	Δραχ.	91,817,35

Κατετέθησαν ως άνω εξεθέ-
σαμεν παρα τ' 'Ιονική Τραπε-
ζ'η ως ή ύπ' αριθ. 1470 όμο-
λογία αυτής Δραχ. 80000

Διετέθησαν κατά το άνω διά-
στημα εκ των κεφαλαίων των
Φ. Κ. δυνάμει άποφάσεως του
'Αδελφάτου και έγκρίσεως της
Νομαρχίας διά την άγοράν των
άγγελόων Δραχ. 11414

και κατεβλήθησαν εκ των κε-
φαλαίων των Φ. Κ. ώσαύτως
εις την Έρυθράν Λουκάτου δυ-
νάμει τελεσιδικίου άποφάσεως Δρα. 1114

Δραχ. 92,528
"Ωστε άντι νά διατεθώσιν εκ των κεφα-
λαίων των Φ. Κ. Δραχ. 92528 διετέ-
θησαν Δρα. 91,817,35.

Πάντα τ' άνωτέρω έντεθέντα, πι-
στούνται έξ άποφάσεων του 'Αδελφάτου
των άρμοδίων έγκρίσεων εκ των δικαιο-
λογητικών του Ταμείου και των έν πά-
ση λεπτομερεία γενομένων ετησίως έ-
ξελέγξων ύπό του 'Αδελφάτου. Ταύτα
και αϋθις γνωρίζω εϋρίσκονται εις την
διάθεσιν παντός πολιτού ως και του κ.
άρθρογράφου, όστις έν ήθελεν προσέλ-
θει εις τ' άναγνώσκειν ταύτα, νά ήδύνατο νά
καθ' ήσυχίαν πληροφ'οι'ν και μη εξα-
καλύπτ' άνεξήγητους συγκεχυ'ων πό έ-
χον του 'Αδελφάτου, δέ και έμ'ε, νά πρό-
β'ω εις άπάντησιν, τούτοπερ δεν σκο-
πού'ν τ' άναγνώσκειν.

'Αλλά δεν ήρκέσθη ο κ. άρθρογρά-
φος εις τον έλεγchon των αριθμών άλλ'α

και εις επικρισιν κατὰ τοῦ Κ. Προέδρου τοῦ Ἀδελφάτου προέβη, ὅτι δηλαδὴ διὰ τὴν μετάβασιν τοῦ εἰς Ἀθήνας χάριν διαφόρων υποθέσεων τῶν Καταστημάτων ἀπεξημιώθη ὑπὸ τοῦ Ταμείου μὲ Δρ. 450 50 καὶ ἐρωτᾷ ποίας υποθέσεις μετέβη ὁ Σεδ. νὰ υποστηρίξῃ; Ἐπὶ τούτου ἄς μοι ἐπιτραπῇ νὰ μὴ ἀπαντήσω. Θὰ παραθέσω μόνον μέρος τῆς σχετικῆς πράξεως τοῦ Ἀδελφάτου.

«Κρίνει καλὸν ὅπως μεταβῇ εἰς Ἀθήνας ἐν μέλῳ τοῦ Ἀδελφάτου πρὸς τοῦτο δὲ θεωρεῖ καταλλήλοτερον τὸν Σεβασμιώτατον Πρόεδρον τοῦ Ἀδελφάτου, ὅστις καὶ λόγῳ τοῦ κύρους, τοῦ ἐκ τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ προερχομένου, καὶ λόγῳ τῆς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Ἀθήναις διαμονῆς αὐτοῦ, ἐνδείκνυται ὡς ὁ μάλιστα ἀρμόδιος κλπ.»

Ὅθεν δὲν πιστεύω νὰ ὑποτεθῇ ὅτι τὸ Ἀδελφάτον παμφηρεῖ παρεκάλεισε τὸν Πρόεδρον τοῦ νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ἀέρος ἢ διὰ νὰ διασκεδάσῃ. Δὲν εἶναι δὲ ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν τὸ Ἀδελφάτον προέβη εἰς τοιαύτην ἀπόφασιν. Συνέβη πολλάκις τὰ ἐκαστοτε Ἀδελφάτα, προκειμένου περὶ σοβαρῶν υποθέσεων τῶν Καταστημάτων νὰ παρακαλέσωσι μέλη αὐτῶν νὰ μεταβῶσιν εἰς Κέρκυραν, Ἀθήνας καὶ εἰς τὴν νῆσον Πεταλᾶ, ἀνήκουσαν ἄλλοτε εἰς τὰ Καταστήματα, καὶ πάντοτε κατεβλήθησαν τὰ ἐξόδα τῆς μεταβάσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῶν Καταστημάτων, θεωρηθέντος ὅτι ἀρκετοὶ εἶναι οἱ κόποι εἰς οὓς ὑπεβλήθησαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν.

Μετὰ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπάνοδον τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἀφ' οὗ διέμεινεν ἐκεῖσε ἐπὶ 24 ἡμέρας τὸ Ἀδελφάτον διὰ πρᾶξιώς του, ἐκάνονισε τὰ ἐξόδα τοῦ εἰς Δραχμὰς πεντακοσίας Ἀλλ' οὗτος ἔλαβε μόνον Δραχ. 447,50 ὅσας δηλαδὴ εἶχεν ἐξοδεύσῃ καὶ Δρχ. 3 διὰ χαρτόσημον.

Ἀλλὰ ἐξακολουθῶν ἀναφέρει ὅτι καὶ ἐγὼ κατὰ τὸ ἔτος 1909 διὰ μετάβασιν μου εἰς Ἀθήνας κατ' ἐντολήν τοῦ Ἀδελφάτου ἀπεξημιώθην μὲ Δραχμὰς 250, ἀποσιωπῶν ὅτι τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἔλαβον διὰ δύο μεταβάσεις μου ἐκεῖσε καὶ ὅτι ἐκτός τῶν διπλῶν ἐξόδων μεταβάσεων καὶ ἐπανάδων διέμεινα ἐπὶ εἴκοσι μίαν ἐν ὅλῳ ἡμέρας δαπανήσας καὶ μερικὰ ἐξόδα διὰ τηλεγραφήματα κλ. Ταῦτα εἰς τὸν ἀπολογισμὸν, ὃν εἶχε ὑπ' ὄψει του, ἀναγράφονται Ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρατυπίαν ἣν ἐπιβαλεῖται διὰ τὴν καταβολὴν ποσοῦ Δρ. 175 εἰς τὸν Διηγῶρον κ. Δ. Βανδῶρον ἐκ τοῦ Ταμείου τῶν Καταστημάτων, τοῦτο ἐγένετο παρ' αὐτῶν ἐπὶ λογαριασμῷ τοῦ Σωφρονισμοῦ ἰδρύματος, ἡ περιουσία τοῦ ὁποίου συνεχωνεύθη διὰ Νόμου μετὰ τῆς τῶν Φ. Καταστημάτων. Ἀρκετὸν νομίζω εἶναι τὸ ὅτι κατεβλήθη τὸ ποσὸν εἰς τὸν κ. Δ. Βανδῶρον, ὅστις ἐδικαιώθη νὰ λάβῃ τοῦτο.

Αὐτὰ εἶχον νὰ ἀπαντήσω. Ἐν τέλει θὰ παρατηρήσω πρὸς τὸν κ. συντάκτην τοῦ ἄρθρου, ὅτι δὲν εὐρίσκεται ἐν τῷ δικαίῳ ἰσχυριζόμενος ὅτι δὲν εἶχον ἀρμοδιότητα νὰ ἀπαντήσω καὶ ὅτι τοῦτο ἐπύραξα ἵνα προσφέρω θυμιάματα εἰς τὸ Ἀδελφάτον καὶ σινηγορήσω ὑπὲρ αὐτοῦ. Τὰ ἐκαστοτε διοικήσαντα μέχρι σήμερον τὰ Καταστήματα Ἀδελφάτα ἴστανται τόσον ὀψήλα ὥστε νὰ μὴ ἔχωσιν ἀπολύτως ἀνάγκην σινηγοροῦ. Βεβαίως ἄλλως ὅτι τὴν θέσιν ἣν κατέχω ἐνταρξά εἰς τὴν ἐργασίαν μου, ἡ ἐξουσία παρ' ὧν ἀνεξαιρέτως τῶν προϋπολογισμῶν μου, οὓς ἐπὶ δέκα ἐν ἑκάστῳ ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ ἔχω.

Μεθ' ὑπολήψεως
Ν. Σ. ΚΑΚΟΥΡΑΤΟΣ

ΠΡΑΘΟΥΝΤΑΙ ἐξ ἐλαστικῆς ἐν μεταλλῷ, χειροκίνητα πολλαπλοῦ μοχλοῦ καὶ μεγάλης διαμέτρου μετὰ τῶν ἐκ σκληρολίθου βάσεων τῶν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ρόκφ Βεργωτῇ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἐπιτροποὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Δημητρίου Φαρακλάτων, εὐχαριστοῦμεν ἐξ ὀνόματος πάντων τῶν ἐνοριτῶν τοὺς γενναιοδωροὺς ἡμῶν συνδημῶτας, οἵτινες συνέδραμον τὴν ἐκκλησίαν ἔχουσιν ἀνάγκην χρυσώματος τοῦ τέμπλου καὶ θρόνου αὐτῆς διὰ τῶν ἐξῆς ποσῶν:

Κωνστ. Αγγ. Κοσμάτος Δρχ.	8000
Ἀθαν. Γαβαλάς	1000
Γεράσι. Ι. Κοσμάτος	500
Μιχαὴλ Ν. Λυκούδης	1000
Ἀθαν. Γ. Καλογηράτος	100

Παρακαλοῦμεν δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς δυναμένους ἐκ τῶν ἀγαπητῶν μας συγχωρίων νὰ ἐλθῶσιν ἀρωγοί, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς ἐργασίας.

ΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ

Σπυρ. Μαρινάκης. Γεράσι. Γεωργίτης. Κωνστ. Πολλάτος. Νικόλ. Καλογηράτος.

Προκειμένου νὰ χρυσωθῇ τὸ τέμπλο καὶ ὁ θρόνος τῆς ὕψ' ἡμῶν ἐπιτροπευομένης ἐκκλησίας Ἀγ. Δημητρίου Φαρακλάτων, προσκαλοῦμεν τοὺς εἰδικοὺς πρὸς τοῦτο τεχνίτας νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ χωρίον μας μέχρι τέλους Μαΐου, ὅπως ἴδωσιν τὴν γεννησομένην ἐργασίαν καὶ δώσωσιν ἑκαστος τὸν προϋπολογισμὸν του. Ἡ ἐργασία θὰ δοθῇ ὅπου εὐρομεν τὸ συμφέρον τῆς ἐκκλησίας.

ΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστοῦμεν θερμότερα τοὺς εὐγενῶς συμμετασχόντας τοῦ πένθους μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφυλοῦς ἡμῶν συζύγου καὶ γυναικαδέλφου Δημητρίου.

Ἀρετὴ Δ. Ἀντύπα
Οἰκογένεια Μαγκλιδέρα.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Οἱ σεισμοὶ δὲν μᾶς ἐξέχασαν ἀκόμη. Τὴν Κυριακὴν, Δευτέραν καὶ Τρίτην κατὰ συνέχειαν καὶ σχεδὸν κατὰ τὴν αὐτὴν μεταμοσμηρινὴν ὥραν μᾶς ἐφόβισαν ὄχι ὀλίγον.

— Τὰ κρούσματα τῆς εὐλογίας εἶναι 7 ἐν ὅλῳ. Καὶ ὅμως δὲν κατορθώθη νὰ εὐρεθῇ τὸ ἀπομονωτικὸν οἰκημα.

— Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ ἐξακολουθῇ σὴ ἡ κατὰστασις αὐτῇ.

— Ὁ ἱατρός κ. Σπ. Κ. Ἰγγλέσης, ἔλαβε παρὰ τῶν ἐν Ἀβυσσινίᾳ διαμεινόντων συμπολιτῶν μας κ.κ. Ἰων. Γεωλυμάτου λίρας 10 καὶ Σπυρ. Λιβιεράτου λίρ. 4 διὰ τὰς οἰκογενεῖας τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων, τὰς ὁποίας καὶ παρέδωκεν εἰς τὸν ταμίαν κ. Φορέστην.

— Ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως ἐνταῦθα καὶ ἐκηδεύθη εἰς Μεσοβούνιαν ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης Σπυρ. Χαροκόπος ἐν ἡλικίᾳ 62 ἐτῶν, διατελέσας ἐπὶ μίαν τετραετίαν δήμαρχος τοῦ δήμου Ἀσσοῦ. Τοὺς υἱοὺς καὶ λοιποὺς συγγενεῖς τοῦ μεταστάτος συλλυπούμεθα.

— Πάσχων πρὸ πολλοῦ ἐκ χρόνιου νοσήματός, ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη εἰς Λακύναν ἐν συρροῇ πολλοῦ κόσμου ἐν συγκλήσει παρακολουθήσαντος τὴν κηδείαν του, ὁ ἀγαθὸς καὶ αἰσθηματίας νέος Ἀναστάσιος Γ. Μουσοῦρης, ἀδελφὸς τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου κ. Γεωργ. Μουσοῦρη τῶς βουλευτοῦ, ὃν ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα.

— Ἀπεβίωσεν ὁ φιλόστοργος συμπολίτης Δημήτριος Ἀντύπας συνταξιούχος δημοδιδάσκαλος.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ἡ ἐνάρετος γυνὴ Ἀθηνᾶ χήρα Σταύρου Καπατσόρη.

— Τὴν προσεχῇ Τρίτην ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου δὲν ἐορτάζει ἕνεκα πένθους ὁ μηχανικὸς κ. Κωνστ. Ξένος.

— Λίαν ἐπιτυχὴ καὶ καλλιτεχνικῶς τὴν εἰκόνα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐξετέλεσεν ὁ ζωγράφος κ. Κωνστ. Λιβαδάς Λιόνης. Τὰ συγχαρητήριά μας.

— Ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν κ. Γ. Χοϊδᾶν τῶς γυμνασίου ἀρχὴν, νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τὴν 21 Μαΐου.

— ΑΔΕΛΦΑΙ ΓΑΜΟΝ. Ν.κ. Στελαβοῦνος Μαρία Καπογανάνου (Κοκολάτα)-Εὐφγ. Ἀλεξανδράτος Ὀλυμπίας Νικολάου (Βασιλοπούλα) Ἀναρ. Σιμάτος Μαρία Λουρδᾶ (Φαρακλάτα.)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΙΡΗΝΗ ΥΠΕΓΡΑΦΗ

ΑΘΗΝΑΙ—Ἡ προκαταρκτικὴ εἰρήνη μετὰ τῆς Τουρκίας ὑπεγράφη χθὲς Παρασκευὴν τὴν δωδεκάτην καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐν Λονδίνῳ.

Οἱ ὅροι δὲν ἐτηλεγραφήθησαν ἀκόμη ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ Τουρκία ἐδέχθη τὴν ἄμεσον ἐπανάληψιν τῶν διομολογήσεων διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ ἑλληνας ὑπηκόους ὡς ὑπῆρχον αὐταὶ πρὸ τοῦ 1897.

ΑΘΗΝΑΙ—Αἰρουμένου σήμερον τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν στενῶν τῶν Δαρδανελλίων, ὁ ἐλληνικὸς στόλος θὰ κατευθυνθῇ εἰς Θεσσαλονίκην ὅπως μετὰσχῃ τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς τὴν 21ην Μαΐου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Ἡ Ρωσσία ἀποκρούει κοινὴν συζήτησιν τῶν συμμάχων περὶ διανομῆς, φοβούμενη ἀποτυχίαν καὶ μεγαλειτέρας περιπλοκάς.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—Ἡ συνομιλίᾳ Βενιζέλου καὶ Σαράφωφ περιεστράφη εἰς τὰ τελευταῖα ἐλληνοβουλγαρικὰ ἐπεισόδια. Συνεφώνησαν δὲ ὅτι πρὸς νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν κατὰστασιν καὶ νὰ συνεννοηθοῦν οἱ σύμμαχοι διὰ τὴν διανομήν, ἄλλως θὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν δικαιοσύνην. Ὁ Βενιζέλος εἶπεν ἐν ἀγανακτήσει, ὅτι εἶναι κατὰπτυστον νὰ ἔλθουν οἱ σύμμαχοι εἰς ῥῆξιν.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ—Ὁ Πάσις πιθανῶς θὰ συναντηθῇ μὲ τὸν Βενιζέλον, διότι ὑπάρχουσι φόβοι ὅτι ἡ Βουλγαρία θὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς Σερβοβουλγαρικῆς συνθήκης.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Ἐτηλεγραφήθη ἐνταῦθα ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐκ τοῦ ὑψώματος Πραδί ἔβαλλον δι' ὅκ τῷ πεδινῶν πυροβόλων πρὸς Ἑλευθεράς.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ—Ἡ Σερβία κατήργησεν ἀμφοτεροὺς ἐπιβατῶν, λόγῳ τῶν στρατιωτικῶν μεταφορῶν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—Τὸ βουλγαρικὸν στρατηγεῖον ἀπέριψε τὴν πρότασιν τῆς Ἑλλάδος νὰ χωραθῇ εὐρεῖα οὐδετέρων ζώνων.

Ὁ Σαβῶφ ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ στρατηγεῖου Σερρών, ἐξεφράσθη ὅμως, ὅτι παρ' ὅλην τὴν κρισιμότητα τῶν πραγμάτων, ἐλπίζει εἰς τὴν εἰρήνην καὶ λύσιν αὐτῶν.

Σήμερον ἐπεκράτησε πλήρης ἡσυχία εἰς τὰ σύνορα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Οἱ Βούλγαροι ἰσχυρίζονται διὰ τὴν συμπλοκὴν Ἀγγίστου, ὅτι τὸ βουλγαρικὸν πεζικὸν παρήκουσε τὸ παράγγελμα τῆς παύσεως τοῦ πυρός καὶ ἐξηκολογῆσε τὴν ἐπίθεσιν.

Ἐδεδικάσθη ὅμως, ὅτι οἱ Βούλγαροι προσεπάθησαν νὰ καταλάβωσι τὴν Δοϊράνην, Γιαννιτσά, Κιλκίς καὶ Γουμένισσαν, ἰσχυριζόμενοι ὅτι τὰ μέρη ταῦτα κατεῖχον πρὶν ἀποσυρθῶσιν εἰς Μπουλαῆρ.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐπιτελείου συνεννοήθη μετὰ τοῦ Ἰβάνωφ διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς συνοριακῆς γραμμῆς.

ΑΘΗΝΑΙ—Ἀσφαλεῖς πληροφορίες ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγέλουσιν ὅτι νέαι Ἑλληνοβουλγαρικαὶ μικροσυμπλοκαὶ ἔλαβον χώραν ἐξηκολογῆσαν δὲ καὶ χθὲς ἐνεργῶς τὴν 21 Μαΐου. Βουλγαρικῶν περιπολιτῶν.

Εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Κέντρικου Ἐπιτελείου τῶν ἡμερῶν μέρους καὶ ὁ στόλος ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ἐπεται παράρτημα